

391L0156

Nr L 78/32

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA OFFICIELLA TIDNING

26.3.91

RÅDETS DIREKTIV

av den 18 mars 1991

om ändring i direktiv 75/442/EEG om avfall

(91/156/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 130s i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Genom direktiv 75/442/EEG⁽⁴⁾ beslutades ett antal gemenskapsregler om bortskaffande av avfall. Dessa regler måste ändras med hänsyn till de erfarenheter som vunnits av medlemsstaterna vid genomförandet av direktivet. Utgångspunkten för dessa ändringar är en hög miljöskyddsnivå.

I resolutionen av den 7 maj 1990 om avfallspolitik⁽⁵⁾ åtog sig rådet att ändra direktiv 75/442/EEG.

För en effektivare avfallshantering inom gemenskapen behövs en gemensam terminologi och en definition av begreppet avfall.

För att uppnå en hög miljöskyddsnivå bör medlemsstaterna inte bara verka för att avfallet bortskaffas eller återvinns på ett ansvarsfullt sätt utan också vidta åtgärder för att begränsa avfallsmängderna, särskilt genom att främja ren teknik och sådana produkter som kan återvinnas och återanvändas. Därvid bör beaktas existerande och möjliga framtida marknader för produkter som återvunnits ur avfall.

Dessutom kan olikheter i medlemsstaternas lagstiftning om bortskaffande och återvinning av avfall påverka miljökvaliteten och störa den inre marknadens funktion.

Återvinning av avfall och återanvändning av avfall som råvara bör främjas. Det kan bli nödvändigt att anta särskilda regler för återanvändbart avfall.

Det är viktigt att gemenskapen som helhet kan ta hand om det avfall som uppstår inom gemenskapen. Det är önskvärt att varje medlemsstat har som mål att själv ta hand om sitt avfall.

För att uppnå de ovan nämnda målsättningarna bör planer för avfallshanteringen upprättas i medlemsstaterna.

Avfallstransporterna bör minska. Medlemsstaterna kan besluta om nödvändiga åtgärder i detta syfte i sina hanteringsplaner.

För att säkerställa en hög miljöskyddsnivå och en effektiv kontroll måste företag som tar hand om och återvinner avfall omfattas av tillståndsplikt och inspekteras.

Vissa inrättningar som själva behandlar sitt avfall eller återvinner avfallet bör kunna undantas från tillståndsplikten, om de följer miljöskyddskraven och vissa villkor är uppfyllda. Sådana inrättningar bör dock registreras.

För att avfallet skall kunna övervakas, från det att det uppkommer tills det slutligt bortskaffas, bör även andra företag såsom insamlare av avfall, transportörer och avfallsmäklare omfattas av tillståndsplikt eller registreringskyldighet och bli föremål för tillsynsåtgärder.

En kommitté bör inrättas för att biträda kommissionen vid genomförandet av detta direktiv och för anpassningen till vetenskapliga och tekniska framsteg.

⁽¹⁾ EGT nr C 295, 19.11.1988, s. 3, EGT nr C 326, 30.12.1989, s. 6.

⁽²⁾ EGT nr C 158, 26.6.1989, s. 232, yttrande av den 22 februari 1991.

⁽³⁾ EGT nr C 56, 6.3.1989, s. 2.

⁽⁴⁾ EGT nr L 194, 25.7.1975, s. 47.

⁽⁵⁾ EGT nr C 122, 18.5.1990, s. 2.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 75/442/EEG ändras på följande sätt:

1. Artikel 1–12 skall ersättas med följande:

“Artikel 1

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *Avfall*: varje föremål, ämne eller substans som ingår i de kategorier som anges i bilaga 1 och som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med.

Kommissionen skall enligt det förfarande som fastställs i artikel 18 senast den 1 april 1993 upprätta en förteckning över vilket avfall som tillhör de kategorier som anges i bilaga 1. Denna förteckning skall ses över periodiskt och vid behov omarbetas med iakttagande av samma förfarande.

- b) *Producent*: var och en som bedriver en verksamhet som ger upphov till avfall (”ursprunglig producent”) och var och en som genom förbehandling, blandning eller andra förfaranden ändrar avfallets art eller sammansättning.
- c) *Innehavare*: avfallsproducenten eller den fysiska eller juridiska person som innehar avfallet.
- d) *Hantering*: insamling, transport, återvinning och bortskaffande av avfall, inklusive kontroll av sådan verksamhet och efterbehandling av avfallsupplag.
- e) *Bortskaffande*: de förfaranden som omfattas av bestämmelserna i bilaga 2 A.
- f) *Återvinning*: de förfaranden som omfattas av bestämmelserna i bilaga 2 B.
- g) *Insamling*: uppsamling, sortering eller blandning av avfall för vidare transport.

Artikel 2

1. Direktivet skall inte omfatta

- a) gasformiga utsläpp till luften,
- b) följande avfallsslag i den utsträckning de redan omfattas av annan lagstiftning:
- i) radioaktivt avfall,
 - ii) avfall från prospektering, brytning, behandling och lagring av mineralresurser samt utvinning i stenbrott,
 - iii) djurkadaver och jordbruksavfall i form av stallgödsel samt andra naturliga, ofarliga ämnen som används i jordbruk,

- iv) avloppsvatten, med undantag för avfall i flytande form,

- v) utrangerade sprängämnen.

2. Bestämmelser som avser särskilda fall eller som kompletterar bestämmelserna i detta direktiv i fråga om hanteringen av vissa avfallskategorier kan komma att beslutas genom särdirektiv.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall besluta om lämpliga åtgärder för att främja

- a) för det första, att avfall inte uppkommer och att avfall inte har skadliga egenskaper eller att mängden avfall och avfallets skadlighet begränsas, särskilt genom

— utveckling av rena tekniker som förbättrar hushållningen med naturresurser,

— teknisk utveckling och utsläppande på marknaden av sådana produkter som inte bidrar till eller endast i minsta möjliga utsträckning bidrar till att öka avfallets mängd och skadlighet eller föroreningsriskerna, beroende på de sätt på vilka produkterna framställs, används eller slutligt bortskaffas,

— utveckling av lämpliga tekniker för slutligt bortskaffande av farliga ämnen som ingår i avfall som är avsett att återvinnas,

b) för det andra

— att avfall återvinns genom återanvändning, vidareutnyttjande, materialåtervinning eller andra processer som syftar till att utvinna sekundära råvaror, eller

— att avfall används som energikälla.

2. Utom i de fall då rådets direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter(*) är tillämpligt, skall medlemsstaterna underrätta kommissionen om de åtgärder som de avser att vidta för att uppnå de målsättningar som anges i 1. Kommissionen skall underrätta de andra medlemsstaterna och den kommitté som avses i artikel 18 om åtgärderna.

(*) EGT nr L 109, 26.4.1983, s.8.

Artikel 4

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att avfall återvinns eller bortskaffas utan fara för människors hälsa och utan att processer eller metoder används som kan skada miljön, och särskilt

- utan risker för vatten, luft, jord eller växter och djur,
- utan att medföra olägenheter genom buller eller lukt,

- utan att negativt påverka landskapet och områden av särskilt intresse.

Medlemsstaterna skall även vidta de åtgärder som krävs för att förbjuda övergivande, dumpning och okontrollerat bortskaffande av avfall.

Artikel 5

1. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder, genom samarbete mellan medlemsstater när detta är nödvändigt eller tillrådligt, för att upprätta ett gemensamt, ändamålsenligt utformat nätverk av anläggningar eller andra inrättningar för bortskaffandet, med beaktande av bästa tillgängliga teknik som inte medför oskäligen kostnader. Nätverket måste utformas så att gemenskapen som helhet kan ta hand om sitt avfall och så att medlemsstaterna var för sig närmar sig detta mål, med hänsyn tagen både till geografiska förhållanden och behovet av specialiserade anläggningar för vissa typer av avfall.

2. Nätverket måste även utformas så att det blir möjligt att ta hand om avfallet vid någon av de närmast belägna lämpliga anläggningarna med användning av de bäst anpassade metoderna och den bästa tekniken, så att en hög nivå för miljö- och hälsoskyddet säkerställs.

Artikel 6

Medlemsstaterna skall inrätta eller utse en eller flera behöriga myndigheter som skall ansvara för genomförandet av detta direktiv.

Artikel 7

1. För att uppnå de mål som anges i artikel 3-5 skall sådana behöriga myndigheter som avses i artikel 6 vara skyldiga att så snart som möjligt upprätta en eller flera planer för avfallshanteringen. Dessa avfallsplaner skall i första hand omfatta

- typ, kvantitet och ursprung beträffande det avfall som skall återvinnas eller bortskaffas,
- allmänna tekniska krav,
- speciella åtgärder i fråga om vissa typer av avfall,
- lämpliga områden eller anläggningar för bortskaffande.

I planerna kan exempelvis anges

- de fysiska eller juridiska personer som får hantera avfall,
- beräknade kostnader för återvinning och bortskaffande,
- lämpliga åtgärder för att främja en rationalisering av insamling, sortering och behandling av avfall.

2. Medlemsstaterna skall när det är lämpligt samarbeta med övriga berörda medlemsstater och med kommissionen när planerna upprättas. De skall underrätta kommissionen härom.

3. Medlemsstaterna får vidta de åtgärder som krävs för att förhindra avfallstransporter som inte överensstämmer med avfallsplanerna. De skall underrätta kommissionen och medlemsstaterna om sådana åtgärder.

Artikel 8

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att varje innehavare av avfall

- antingen överläter det till en privat eller offentlig insamlare eller till ett företag som tillämpar de förfaranden som avses i bilaga 2 A eller 2 B, eller
- själv återvinner eller bortskaffar avfallet enligt bestämmelserna i detta direktiv.

Artikel 9

1. För genomförandet av artikel 4, 5 och 7 måste varje inrättning eller företag som tillämpar de förfaranden som avses i bilaga 2 A erhålla ett tillstånd från den behöriga myndighet som avses i artikel 6.

Ett sådant tillstånd skall omfatta:

- mängd och slag av avfall
- tekniska krav,
- de säkerhetsåtgärder som skall vidtas,
- platsen för bortskaffandet,
- behandlingsmetoden.

2. Tillstånd kan beviljas för en bestämd period. Tillstånden kan utformas så att de skall förnyas och så att de innefattar villkor och förpliktelser. Särskilt om den avsedda bortskaffningsmetoden inte är godtagbar från miljöskyddssynpunkt kan tillstånd vägras.

Artikel 10

För genomförandet av artikel 4 skall tillståndsplikt gälla för varje inrättning eller företag som tillämpar de förfaranden som avses i bilaga 2 B.

Artikel 11

1. Utan att det påverkar tillämpningen av rådets direktiv 78/319/EEG av den 20 mars 1978 om giftigt och annat farligt avfall(*), senast ändrat genom Anslutningsakten för Spanien och Portugal, kan undantag från tillståndsplikten i artikel 9 och artikel 10 tillämpas i fråga om

- a) inrättningar eller företag som själva bortskaffar sitt avfall på den plats där detta uppkommer, och
- b) inrättningar eller företag som återvinner avfall.

Denna undantagsbestämmelse får endast tillämpas

- om de behöriga myndigheterna har beslutat om allmänna regler för varje typ av verksamhet och fastställt för vilka typer av avfall och avfallsmängder samt enligt vilka villkor verksamheten i fråga kan befrias från tillståndsplikten, och
 - om bestämmelserna i artikel 4 är uppfyllda med avseende på avfallsslag och -mängder samt metoderna för bortskaffande eller återvinning.
2. De inrättningar eller företag som avses i 1 skall registreras hos de behöriga myndigheterna.
 3. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de allmänna regler som de antagit enligt 1.

(*) EGT nr L 84, 31.3.1978, s. 43.

Artikel 12

Inrättningar eller företag vilka yrkesmässigt insamlar eller transporterar avfall eller för annans räkning (exempelvis handlare och mäklare) ombesörjer bortskaffande eller återvinning av avfall skall registreras hos de behöriga myndigheterna, om de inte omfattas av tillståndsplikt.

Artikel 13

Inrättningar och företag som utför de verksamheter som avses i artikel 9–12 skall regelbundet inspekteras av de behöriga myndigheterna.

Artikel 14

Alla inrättningar och företag som avses i artikel 9 och 10 skall

- i fråga om avfall enligt bilaga 1 och förfaranden enligt bilaga 2 A och 2 B föra anteckningar om kvantitet, art, ursprung och, i förekommande fall, destination, insamlingsfrekvens, transportmetod samt behandlingsmetod,
- efter anmodan lämna dessa uppgifter till de behöriga myndigheter som avses i artikel 6.

Medlemsstaterna kan även föreskriva att kraven i denna artikel skall gälla producenterna.

Artikel 15

I enlighet med principen ”förorenaren betalar“ skall kostnaden för bortskaffande av avfall belasta

- den innehavare som låter en insamlare eller ett företag som avses i artikel 9 hantera avfallet, och/eller

— de tidigare innehavarna eller tillverkaren av den produkt från vilken avfallet härrör.

Artikel 16

1. Vart tredje år med början den 1 april 1995 skall medlemsstaterna sända en rapport till kommissionen om de åtgärder som har vidtagits för att genomföra detta direktiv. Denna rapport skall ha sin utgångspunkt i ett frågeformulär som har upprättats enligt det förfarande som anges i artikel 18 och som kommissionen skall sända till medlemsstaterna sex månader före nämnda dag.

2. På grundval av de rapporter som avses i 1 skall kommissionen vart tredje år med början den 1 april 1996 offentliggöra en sammanfattande rapport.

Artikel 17

De ändringar som krävs för att anpassa direktivets bilagor till vetenskapliga och tekniska framsteg skall antas enligt förfarandet i artikel 18.

Artikel 18

Kommissionen skall biträdas av en kommitté, som består av företrädare för medlemsstaterna med en företrädare för kommissionen som ordförande.

Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslaget av kommissionen. Medlemsstaternas röster skall vägas enligt ovan nämnda artikel. Ordföranden får inte rösta.

Kommissionen skall själv anta förslaget om det har tillstyrkts av kommittén.

Om förslaget inte har tillstyrkts av kommittén eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.”

2. Artikel 13, 14 och 15 skall betecknas artikel 19, 20 och 21.

3. Följande bilagor skall läggas till:

"BILAGA 1

AVFALLSKATEGORIER

- Q 1 Produktions- eller konsumtionsrester som inte specificeras närmare nedan.
- Q 2 Produkter som inte uppfyller uppställda krav.
- Q 3 Produkter för vilka tiden för användning har löpt ut.
- Q 4 Material som spillts ut, förlorats eller utsatts för någon annan olyckshändelse, inklusive material, utrustning o.d. som förorenats på grund av olyckshändelsen.
- Q 5 Material som förorenats eller nedsmutsats i samband med planerade åtgärder (t.ex. rester från reningsförfaranden, förpackningsmaterial, behållare etc.).
- Q 6 Oanvändbara delar (t.ex. kasserade batterier, utbrända katalysatorer etc.).
- Q 7 Ämnen som inte längre har tillfredställande prestanda (t.ex. förorenade syror, förorenade lösningsmedel, förbrukade härdsalter etc.).
- Q 8 Restprodukter från industriprocesser (t.ex. slagg, destillationsåterstoder etc.).
- Q 9 Restprodukter från processer för att begränsa förorening (t.ex. skrubberslam, avskilt stoff från textil- eller glasfiberfilter, använda filter etc.).
- Q 10 Restprodukter från mekanisk bearbetning av metallytor (t.ex. svarv- och frässpån etc.).
- Q 11 Restprodukter från utvinning och bearbetning av råvaror (t.ex. gruvslagg, slopolja etc.).
- Q 12 Material som förorenats genom uppblandning (t.ex. olja förorenad av PCB etc.).
- Q 13 Varje material, ämne eller produkt vars användning har förbjudits i lag eller andra föreskrifter.
- Q 14 Varor som innehavaren inte längre har användning för (t.ex. utgallrat material från jordbruk, hushåll, kontor, handel och affärsverksamhet etc.).
- Q 15 Förorenade material, ämnen och produkter som uppkommit som resultat av marksanering.
- Q 16 Samtliga material, ämnen och produkter som inte omfattas av någon av ovanstående kategorier.

BILAGA 2 A

BORTSKAFFNINGSFÖRFARANDEN

- OBS: I denna bilaga förtecknas sådana bortskaffningsförfaranden som förekommer i praktiken. Enligt artikel 4 måste avfall tas om hand utan risker för människors hälsa och utan användning av processer eller metoder som kan antas skada miljön.
- D 1 Deponering på eller under markytan (t.ex. på avfallsupplag etc.).
- D 2 Behandling i markbädd (t.ex. biologisk nedbrytning av flytande avfall och slam i jord etc.).
- D 3 Djupinjicering (t.ex. insprutning av pumpbart avfall i källor, saltgruvor eller naturligt förekommande förvaringsrum etc.).
- D 4 Invallning (t.ex. placering av flytande avfall och slam i dagbrott, dammar eller laguner etc.).
- D 5 Särskilt utformad markdeponering (t.ex. placering i inklädda, separata förvaringsutrymmen som är täckta och avskilda från varandra och från den omgivande miljön etc.).
- D 6 Utsläpp av fast avfall till andra vatten än hav/oceaner.
- D 7 Utsläpp till hav/oceaner inklusive deponering under havsbotten.
- D 8 Sådan biologisk behandling som inte annars anges i denna bilaga och som leder till en slutprodukt i form av föreningar eller blandningar som bortskaffas med ett förfarande som avses i denna bilaga.
- D 9 Sådan fysikalisk-kemisk behandling som inte annars anges i denna bilaga och som leder till en slutprodukt i form av föreningar eller blandningar som bortskaffas med ett förfarande som avses i denna bilaga (t.ex. avdunstning, torkning, kalcinering etc.).
- D 10 Förbränning på land.
- D 11 Förbränning till havs.
- D 12 Permanent lagring (t.ex. placering av behållare i en gruva etc.).
- D 13 Sammansmältning eller blandning före behandling med ett förfarande som avses i denna bilaga.
- D 14 Omförpackning före behandling med ett förfarande som avses i denna bilaga.
- D 15 Lagring innan ett förfarande som avses i denna bilaga tillämpas, utom tillfällig lagring före insamling som sker på den plats där avfallet har uppkommit.

*BILAGA 2 B***ÅTERVINNINGSFÖRFARANDEN**

OBS: I denna bilaga förtecknas sådana återvinningsförfaranden som förekommer i praktiken. Enligt artikel 4 måste avfall tas om hand utan risker för människors hälsa och utan användning av processer eller metoder som kan antas skada miljön.

- R 1 Vidareutnyttjande/regenerering av lösningsmedel.
- R 2 Återvinning/vidareutnyttjande av organiska ämnen som inte används som lösningsmedel.
- R 3 Återvinning/vidareutnyttjande av metaller och metallföreningar.
- R 4 Återvinning/vidareutnyttjande av andra oorganiska material.
- R 5 Regenerering av syror och baser.
- R 6 Återvinning av komponenter som använts vid rening eller annan föroreningsbekämpning.
- R 7 Återvinning av komponenter från katalysatorer.
- R 8 Omräffinerings av olja eller annan återanvändning av olja.
- R 9 Användning främst som bränsle eller som annan energikälla.
- R 10 Markspridning som medför agrikulturella eller ekologiska fördelar, inklusive kompostering och andra biologiska omvandlingsprocesser, utom i fråga om avfall som undantas enligt artikel 2.1 b iii.

- R 11 Användning av avfall som har uppkommit genom något av förfarandena R 1–R 10.
- R 12 Utväxling av avfall som skall bli föremål för något av förfarandena R 1–R 11.
- R 13 Lagring av material som skall bli föremål för något av förfarandena i denna bilaga, utom tillfällig lagring före insamling som sker på den plats där avfallet har uppkommit.”

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 april 1993. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar bestämmelser till följd av 1 skall dessa innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 18 mars 1991.

På rådets vägnar

A. BODRY

Ordförande